

Dosarul nr. 2rh-54/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: S. Dimitriu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cotruță, I. Țurcan, N. Simciuc)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: O. Sternioală, I. Bejenaru, M. Pitic)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de Igor Ceaban,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Ceaban
împotriva Cristinei Iacovlev, Alexandru Ceaban și Întreprinderii de Stat „Cadastru”
cu privire la declararea refuzului de exprimare a acordului de înregistrare a dreptului
de proprietate ca neîntemeiat și obligarea înregistrării dreptului de proprietate,
împotriva încheierii din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin
care recursul declarat de Igor Ceaban a fost considerat inadmisibil,

constată:

La data de 10 mai 2016 Igor Ceaban a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Cristinei Iacovlev, Alexandru Ceaban și ÎS „Cadastru” cu privire la
declararea refuzului de exprimare a acordului de înregistrare a dreptului de
proprietate ca neîntemeiat și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 08 aprilie 2016, s-a
adresat cu cerere la ÎS „Cadastru”, prin care a solicitat înregistrarea dreptului de
proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartamentul nr. 3, situat pe str. Cuza-Vodă, 29,
mun. Chișinău, deoarece după decesul mamei sale, Lidia Ceaban, s-a adresat la notar
cu cerere privind acceptarea succesiunii, însă acesta i-a comunicat că, acest
apartament aparține cu drept de proprietate doar la 3 coproprietari și, anume, Lidiei
Ceaban, Alexandru Ceaban și Cristinei Iacovlev.

A susținut că, notarul dispunea de extras din Registrul bunurilor imobile, ca
rezultat al cererii depuse de sora sa, Cristina Iacovlev cu privire la acceptarea
succesiunii rămase după decesul mamei lor.

A specificat că, prin răspunsul ÎS „Cadastru” i-a fost comunicat despre
necesitatea prezentării împreună cu ceilalți coproprietari la notar pentru întocmirea
unei declarații de exprimare a acordului la înregistrarea cotei-părți.

A afirmat că, ceilalți coproprietari refuză categoric să-și dea acordul notarial la înregistrarea dreptului său de proprietate asupra acestui apartament, iar toate încercările sale de a rezolva situația pe calea amiabilă au eșuat. De altfel, consideră că, acest refuz este neîntemeiat.

A relatat că, la data de 20 septembrie 2005 a fost condamnat de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la 03 ani 06 luni de închisoare, respectiv, s-a aflat în locurile de detenție până la data de 13 decembrie 2007. Astfel, după ce a fost eliberat din locul de detenție, părinții săi i-au comunicat că, nu are nici un drept asupra apartamentului în litigiu.

A notat că, tot atunci, a aflat că, în anul 2006, tatăl său Alexandru Ceaban s-a adresat cu cerere în instanța de judecată cu privire la declararea nulității parțiale a privatizării, invocând că, prin hotărârea Comisiei republicane pentru privatizare s-a dispus privatizarea apartamentului nr. 3 de pe str. Cuza-Vodă,29, mun. Chișinău de către Alexandru Ceaban și Lidia Ceaban, precum și copiii acestora, Igor Ceaban și Cristina Iacovlev. Totodată, a solicitat și recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ în privința sa, precum și obligarea Agenției de privatizare de a introduce aceste modificări în contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului nr. 3 din str. Cuza-Vodă,29, mun. Chișinău în proprietate privată.

A mai notat că, prin hotărârea din 03 ianuarie 2006 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău acțiunea depusă de tatăl său a fost admisă integral.

A relatat că, dreptul de proprietate asupra apartamentului menționat a fost înregistrat la ÎS „Cadastru” pe numele Lidiei Ceaban, Alexandru Ceaban și Cristinei Iacovlev.

A invocat că, prin decizia din 23 iunie 2009 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de el și a fost casată hotărârea din 03 ianuarie 2006 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

A menționat că, prin încheierea din 06 octombrie 2009 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău a fost admis renunțul tatălui său la acțiune, iar procesul civil a fost încetat.

A relevat că, a prezentat hotărârile instanțelor judecătorești pe această cauză la Comisia municipală de privatizare, care în urma analizei actelor prezentate la cererea sa a hotărât de a-l include în calitate de participant la privatizarea apartamentului nr.3 din str. Cuza-Vodă,29, mun. Chișinău.

A subliniat că, după primirea actelor, le-a transmis părinților cu scopul că, vor înregistra dreptul de proprietate asupra acestui apartament în baza hotărârii nr. 157 din 05 februarie 2010, însă recent a aflat că, dreptul de proprietate asupra acestui apartament a rămas înregistrat doar după Lidia Ceaban, Alexandru Ceaban și Cristina Iacovlev, a câte 1/3 cotă-parte fiecare.

A solicitat declararea refuzului pârâților de a se prezenta la notar pentru a întocmi o declarație cu privire la exprimarea acordului la înregistrarea la ÎS „Cadastru” a dreptului de proprietate asupra ¼ cotă-parte din apartamentul nr. 3 din str. Cuza-Vodă,29, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100113.153.01.003, ca neîntemeiat și obligarea ÎS „Cadastru” de a înregistra dreptul său de proprietate asupra ¼ cotă-parte din apartamentul nr. 3 din str. Cuza-Vodă, 29, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 21 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, acțiunea depusă de Igor Ceaban a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Igor Ceaban și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Igor Ceaban a fost considerat inadmisibil.

La data de 11 martie 2019 Igor Ceaban a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de recurs, deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că, redeschiderea procesului dat este necesar în scopul clarificării situației cu contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată, întocmit în baza hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 492 din 08 mai 2003, or, prin acesta se confirmă indubitabil că, a fost inclus în calitate de proprietar cu cota-parte de $\frac{1}{4}$, însă instanțele de judecată au negat dreptul său de proprietate.

În drept, cererea de revizuire este întemeiată pe art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând materialele dosarului și verificând argumentele invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 3 Cod de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege.

Noua lege procedurală nu duce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate și nu le desființează. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale, efectele vechii legi încetează dacă noua lege nu prevede altfel.

Legea procedurală civilă care impune obligații noi, anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare nu are putere retroactivă.

Prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, în vigoare din 01 iunie 2018, s-au stabilit categoriile de încheieri care pot fi separat supuse revizuirii.

Astfel, prevederile art. 446 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă stabilesc că, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii.

Materialele dosarului atestă că, prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Igor Ceaban a fost considerat inadmisibil,

deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, încheierile de inadmisibilitate se emit în conformitate cu prevederile art. 270 Cod de procedură civilă și nu conțin nici o referire cu privire la fondul recursului și, prin urmare, nu pot fi supuse revizuirii.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă denotă că, o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 CPC sau a fost depusă de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru.

La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă ca fiind inadmisibilă, atunci când nu sunt respectate condițiile de formă prevăzute de art. 451 alin. (1) și (3) CPC. Actualmente, urmând logica expusă supra, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act care nu se supune revizuirii.

Astfel, ținând cont de cele menționate și având în vedere faptul că, încheierile de inadmisibilitate ale Curții Supreme de Justiție nu pot fi suspuse revizuirii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, 446, 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Igor Ceaban împotriva încheierii din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Ceaban împotriva Cristinei Iacovlev, Alexandru Ceaban și Întreprinderii de Stat „Cadastru” cu privire la declararea refuzului de exprimare a acordului de înregistrare a dreptului de proprietate ca neîntemeiat și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic